रणिता-त्री, राणयिता-रणयिता-त्री, रिरणिषिता-त्री, रंरणिता-त्री; इत्यादीनि सर्वाण्यपि रूपाणि भौवादिककणतिवत् (157) ज्ञेयानि। [1]रणः, रणरणकः[2] इमानि रूपाण्यधिकान्यत्रेति विशेषः। [A]रणयन्-न्ती।

(1370) "रद विलेखने" (I-भ्वादिः-53. सक. सेट्. पर.)

'विलेखनम्=उत्पाटनम्' इति क्षीरस्वामी। 'विलेखने, तच्च विदारणम्, क्षोभणं वा' इति धा. का. (1.8)। भेदनम् इति मा. धा. वृत्तिः। रादकः-दिका, रादकः-दिका, रिरदिषकः-षिका, रारदकः-दिका; रदिता-त्री, रादयिता-त्री, रिरदिषिता-त्री, रारदिता-त्री; इत्यादिकानि समस्तान्यपि रूपाणि भौवादिककचतिवत् (144) ज्ञेयानि। [3]रदनः, [4]रदः, [B]रदन्-न्ती, इतीमानि रूपाण्यस्माद् भवन्ति।

(1371) "रध हिंसासंराद्ध्योः" (IV-दिवादिः-1193. सक.सेट्.पर.)

'रध हिंसायाम्' इत्येव प्रौढमनोरमादिषु पाठः। '—हिंसासंसिद्ध्योः' इति काशिकायां (7-2-45) दृष्टः पाठः।

---

1. रणन्त्यस्मिन्निति विग्रहे 'वशिरण्योरुपसंख्यानम्' (वा. 3-3-58) इति अकर्तरि च कारके अप्प्रत्यये रूपमेवम्। घञोऽपवादः। रणः=यज्ञः, संग्रामश्च।

2. 'घञर्थे कविधानम्' (वा. 3-3-58) इति कप्रत्यये 'कृञादीनां के द्वे भवतः' (वा. 6-1-12) इति द्विर्वचने संज्ञायां कनि च रूपमेवम्। पृषोदरादित्वात् हलादि-शेषाभावोऽभ्यासस्याकारश्च। रणरणकः=हृल्लेखः।

3. नन्द्यादेराकृतिगणत्वेन तत्र (3-1-134) पाठात् कर्तरि ल्युः। रदनः=दन्तः। 'करणाधिकरणयोश्च' (3-3-117) इति ल्युटि रूपस्यास्य निष्पत्तिर्माधवधातु-वृत्तौ यद्यपि प्रदर्शिता, तथापि तत्र नपुंसकाधिकारत्वात् क्षीरस्वामिप्रदर्शिता (कर्तरि) व्युत्पत्तिरेव ज्यायसीति ज्ञेयम्।

4. पचादि (3-1-134) पाठात् कर्तर्यच्प्रत्यये रूपमेवम्।

A. 'अगन्मनीषः कणयन्मुकुन्दमस्मान्वियोगं रणयन् स दूतः।' धा. का. 2. 9.

B. 'पलान्यखाद्यानि खदन् बदद्वपुः गदन् अवाच्यानि रदन् सतां मनः।' धा. का. 1. 8.